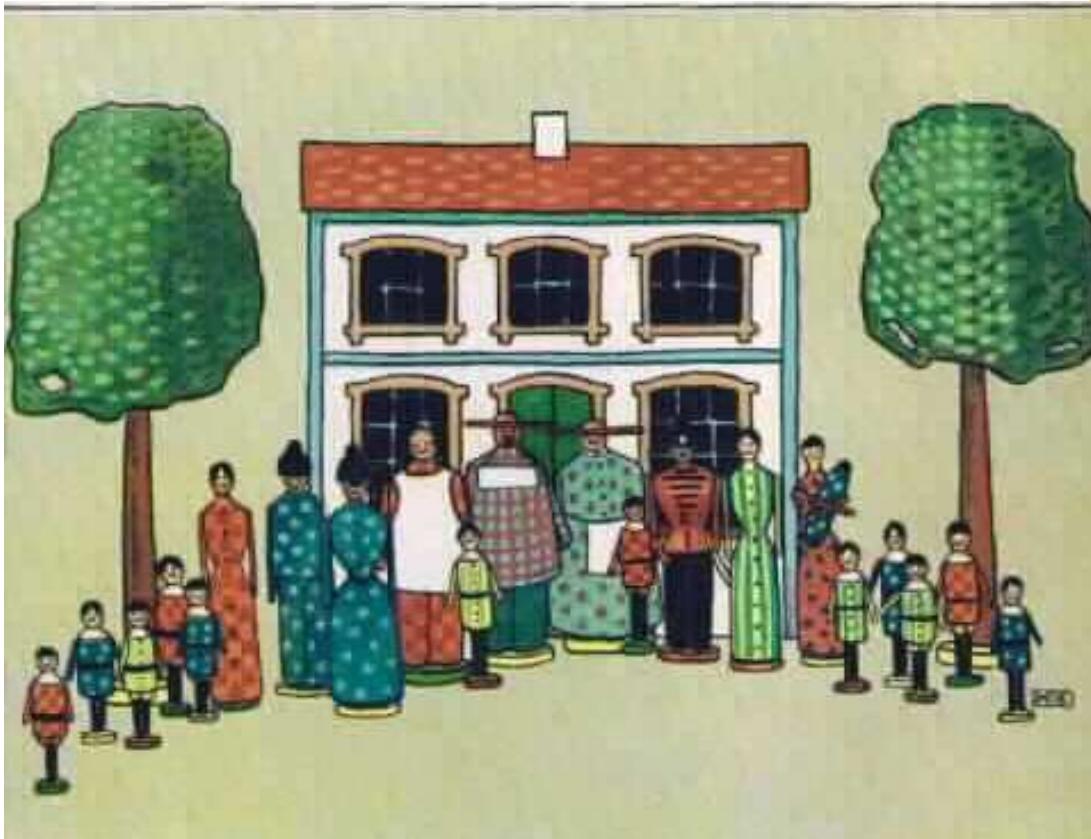

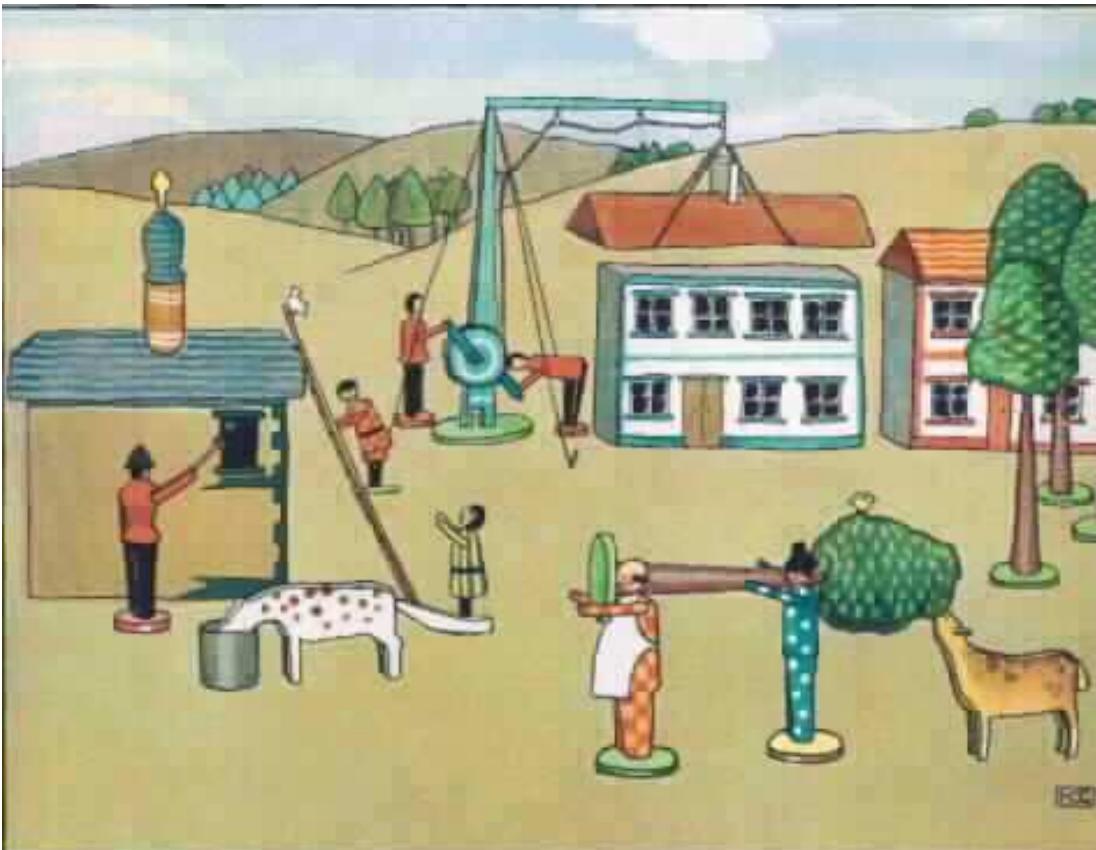
כָּכָר הַקְּרָמִים

הנץ הופמן

1906

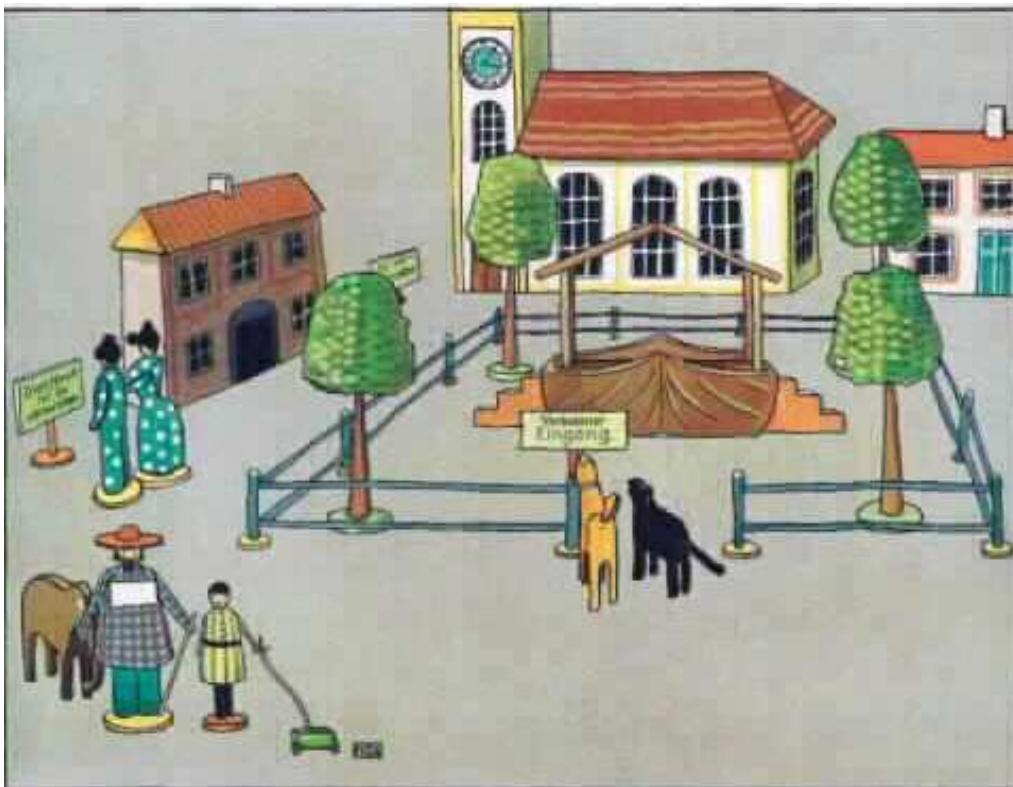
כך אומר אבא הבובות:
"החיים האלה נמאסו עלי.
דוקרים לי כאן, עוקצים לי
שם..
אני יכול לסבול יותר.
בואו אישתי, בואו ילדים
אני יודע מה דרוש לנו
הושיטו יד זה להזה
ובואו אחרי למקום חדש".

הנה הם הולכים בשמחה ובגיל
למקום מרוחק ושקט. מפרקים את
הצד שלהם ובונים במהירות את הבית
הראשון.

**בסככה גדולה נשמרות הבהמות,
מסביב צומחים אילנות ומֵ שראאה ח'יב
להודות שכפר הבובות יפה מאד.**

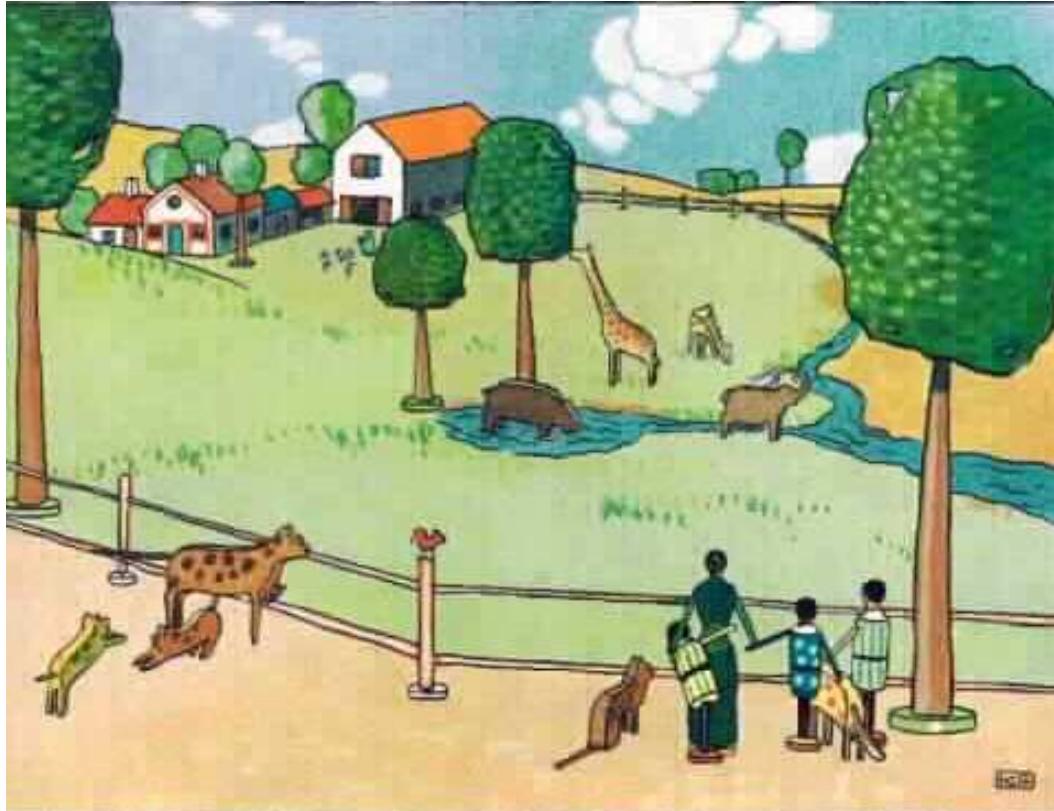
בונים גם כנסייה
ובראשה פעמון מצלצל
שנעו הינה והנה במגדל
ומשמח את הבובות

לאופה מצליח הכל, גם החיט
מכין בגדים לרוב. לכל תושבי כפר
הboveות זורמים חיים בשמחה.
וגם אמא של הילדיים יודעת מודיע
היא שמחה.

בית אחריו בית נבניהם מהר, חומה מסביב
ומגדל שמירה. בכיכר השוק עומדת
מזרקה, ממנה נשפר יין משובח
ומי שותה ממנו לא יחלה ולא יזדקן.

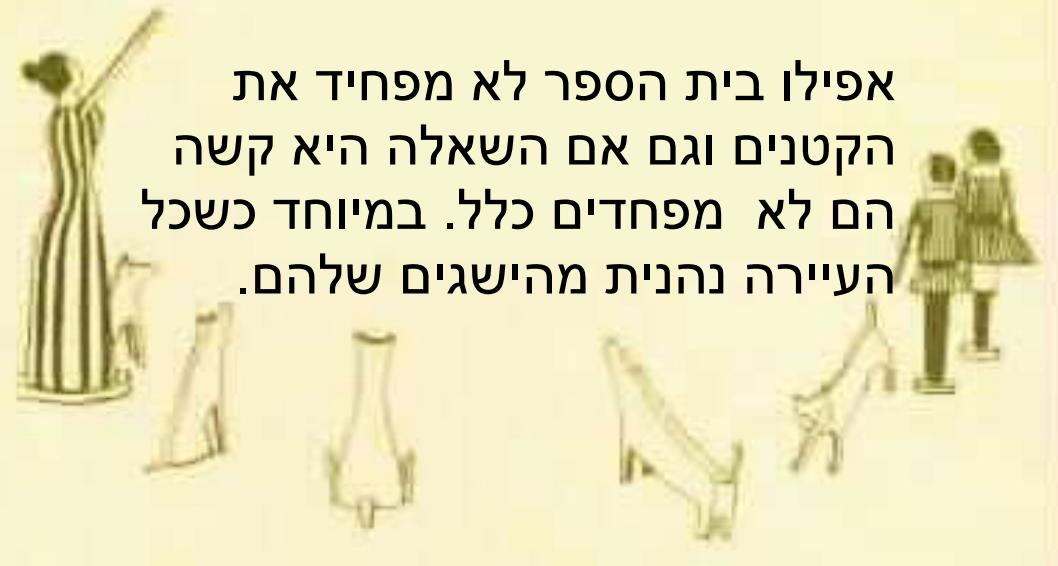

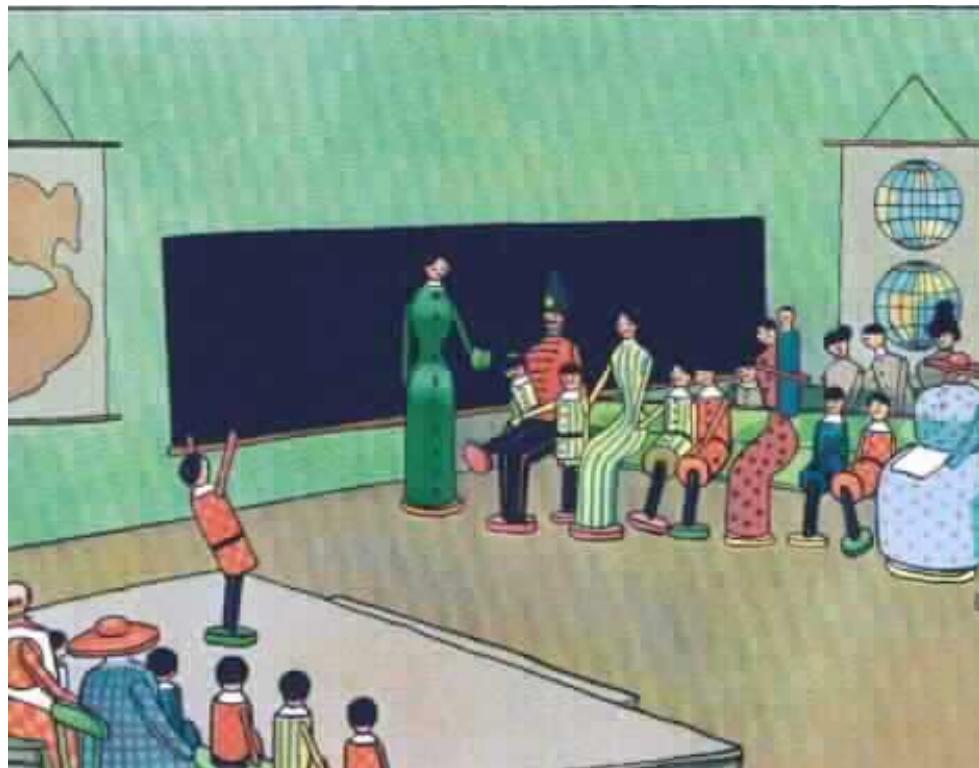
לפעמים, בערב חמים הולכת יחד עם הילדים לאחו הקיצי והירוק ואומרת: "כמה יפה לחיות בטבע. בשמיים עננים לבנים, גם שירות הציפורים וריח הפרחים. כל החיים ידידותיות מאוד וכך נשאר ללא ספק".

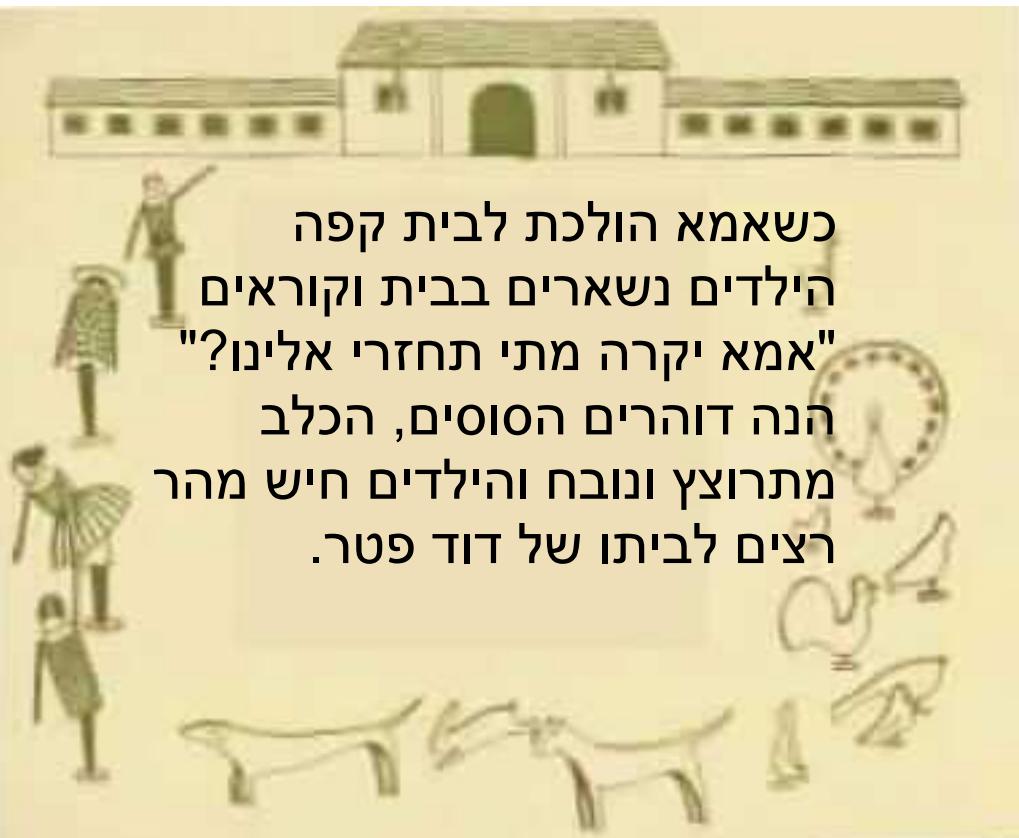
א ב ג

אפילו בית הספר לא מפחיד את הקטנים וגם אם השאלה היא קשה הם לא מפחדים כלל. במיוחד כשל העיירה נהנית מהישגים שלהם.

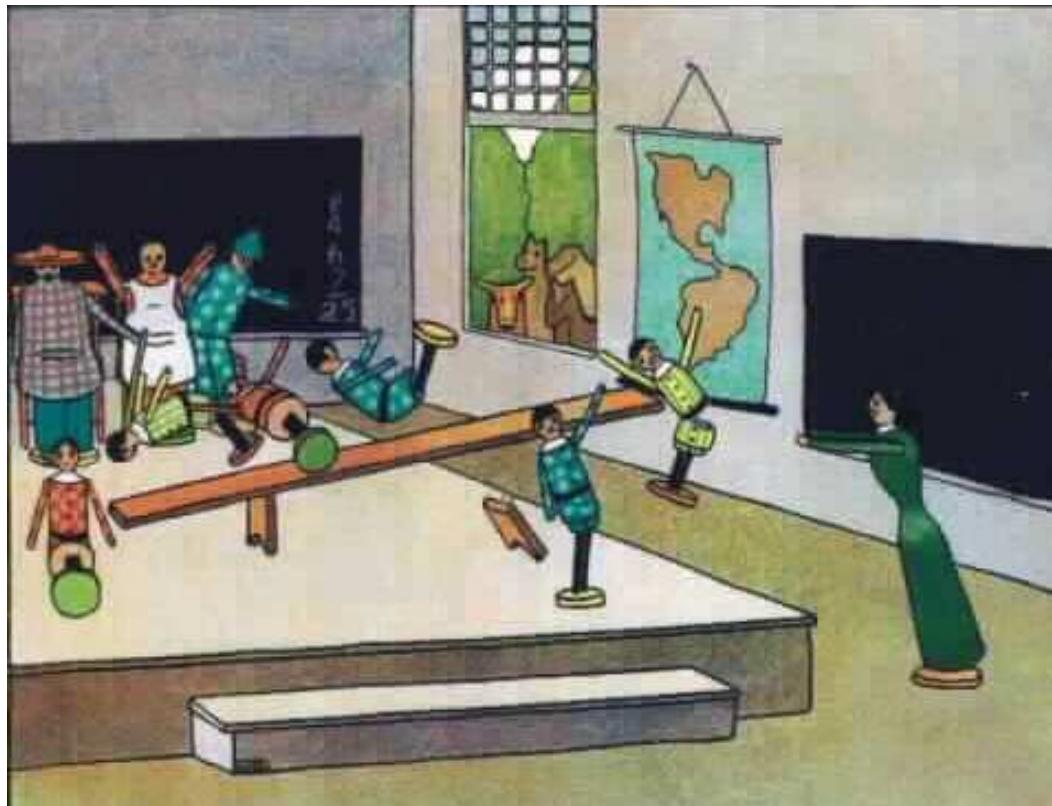

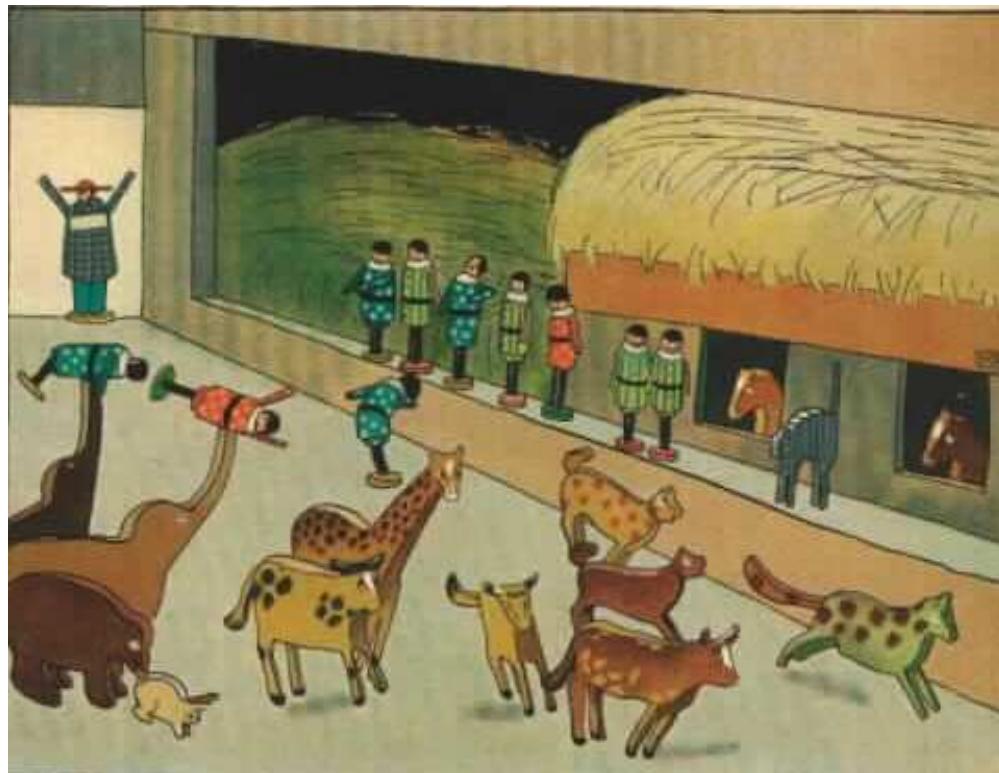
אר אם מישהו מתוך שובבות
עושה דבר רע כלשהו, הרי
מיד קורה מה שנייתן לראות
כאן. גם הפסול קורס מיד
וכבר שוכבים על הארץ.

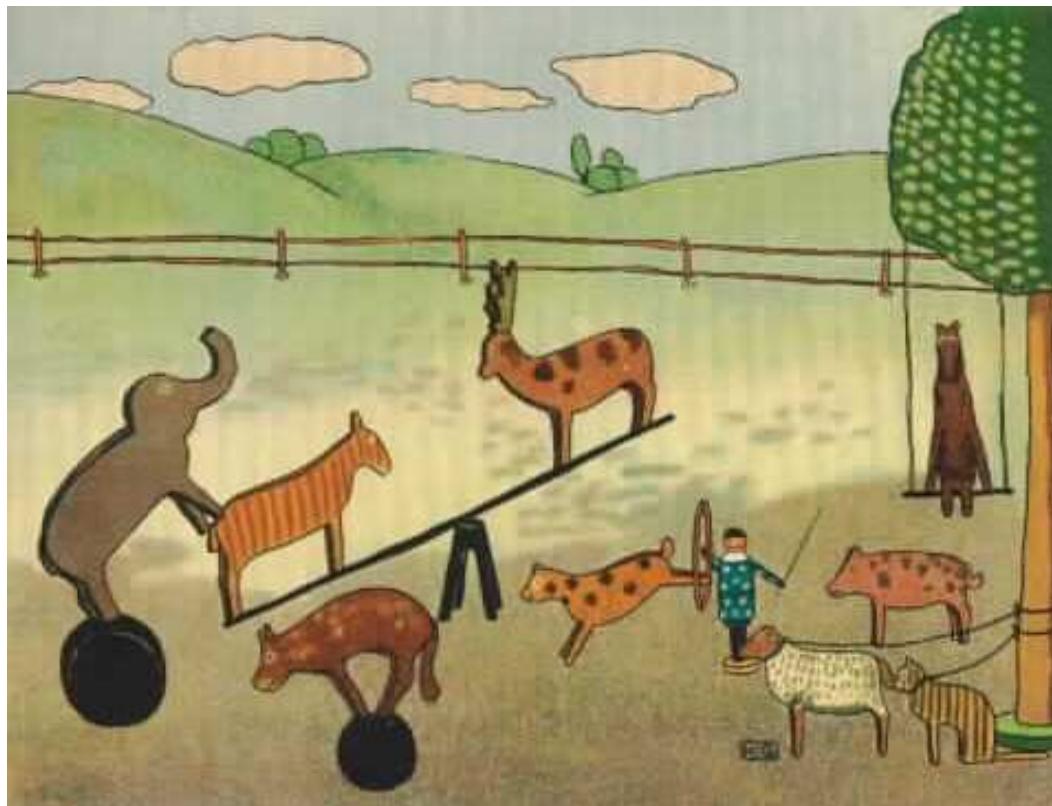
cashama hولכת לבית קפה
הילדים נשארים בבניין וקוראים
"אמא יקרה מתי תחזיר אלינו?"
הנה דוחרים הסוסים, הכלב
מטרוצץ ונובח והילדים חיש מהר
רצים לביתו של דוד פטר.

רצים הנה, רצים לשם לרוחב
כל הרחוב ולארכו ובאלכסון.
הדוד המسكان לא יכול יותר
"וְנִנְחֵה אֲיַשׁ" מה לעשות
עם הפרחים האלה?

כמה צחוק ורעש. הדוד בא
ופותח את הדלתות ואז
בריצה מטורפת באים:
כבש, חמור, פיל ופרה וגם
שור ועגל מצטרפים.

והם רצים אחד ושתיים
לאחו שמחוץ לבית
וטרם הדוד ירגיש בכר כבר
עומד כאן קרייקס נהדר ומה
קרה שם תראו בתמונה הבאה.

הופ, הופ קווץ הכלב הנאמן והקפיצה
מצליה יפה. הצבי הגאה, החמור
הקטן, הדוב, הפיל וה חזיר, כל אחד
מראה את יכולתו ורץ חזרה לסקכה.

כמה טובים החיים בכפר הבבוחות!